

DEN STORA
SKÖKAN
Vem är hon?

TWI

Den stora skökan — Vem är hon?

Copyright © Lars Enarson 2006-2007

Lagen om upphovsrätt

Utgivaren medger att kortare citat ur boken är tillåtna, om fullständiga uppgifter om källan finns medtaget.

För att använda utdrag ur boken med mer än 400 ord, i alla olika former och med alla olika medier, inklusive elektroniskt och mekaniskt, måste tillstånd erhållas skriftligt av utgivaren.

Bibelcitaten kommer om ej annat anges från Folkbibeln.

Svenska Folkbibeln Gamla Testamentet © 1998 Stiftelsen

Svenska Folkbibeln, Stockholm

Svenska Folkbibeln Nya Testamentet © 1996, 1998 Stiftelsen

Biblicum, Ljungby, och Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm

Första upplagan 2007

Utgivare: The Watchman International, Inc.

www.thewatchman.org

ISBN 0-9763217-1-8

INNEHÅLL

Inledning	5
1. Vanliga tolkningar	15
2. Fler tolkningar	27
3. Andlig otukt	37
4. Det stora Babylon	49
5. Skökan och hennes döttrar	59
6. Nattvarden	79
7. Kampen för tron	93
8. Sluttidens skörd	107
Slutord	121
Appendix	129

INLEDNING

Huvudinnehållet i denna bok utgavs ursprungligen som en serie artiklar i de bönebrev som kommer ut varje vecka inom vårt bönenätverk Elia Bönearmé. Eftersom artiklarna väckte stort intresse, beslöt vi att även publicera innehållet på detta sätt i bokform. I samband med det har vi lagt till en hel del ytterligare material. Vår bön är att budskapet skall bli till välsignelse för många fler än de som läser våra bönebrev.

Först några förklaringar som kan vara till hjälp vid läsningen av texten. För det första används genomgående ordet Messias i stället för Kristus i boken. Messias kommer från hebreiskans "mashiach". Kristus kommer från ordet "khristos", vilket är den grekiska översättningen av "mashiach".

I den grekiska grundtexten av Nya Testamentet översätts alltså den hebreiska titeln på vår Frälsare bokstavligen till "Den Smorde". På svenska har vi däremot vant oss vid Kristus, vilket inte är en översättning, utan en försvenskning av det grekiska ordet "khristos" och som saknar en egen betydelse på svenska¹. Det kan därför vara svårt att t ex förstå 1 Joh 5:1 där det står *"Var och en som tror att Jesus är Kristus, han är född av Gud."* Om man däremot översätter texten ordagrant, som det egentligen står; *"Var och en som tror att Jesus är Den Smorde, han är född av Gud"*, så blir det lättare. Då måste man ju ställa sig frågan: "Vad menas med Den Smorde?"

"Den Smorde" är en titel från en hebreisk begreppsvärld, inte en grekisk. Ursprungsdefinitionen av denna titel ges inte i Nya Testamentet, utan i de hebreiska Skrifterna. När de första lärjungarna fann Messias utbrast de: *"Den som Mose har skrivit om i lagen och som profeterna har skrivit om, honom har vi funnit, Jesus, Josefs son, från Nasaret."* (Joh 1:45) För att kunna veta vem "Den Smorde" är, behöver vi alltså först ta reda på vad Mose och profeterna sagt om honom.

Såvida man inte vill använda uttrycket "Den Smorde", är det därför mer rättvisande att använda uttrycket Messias hellre än Kristus. Originalet ger ju alltid en bättre bild än en kopia. En försvenskning av den grekiska översättningen, utan egen betydelse på det svenska språket, lämnar fältet öppet för felaktiga associationer.

För det andra använder jag av samma skäl ofta det hebreiska namnet Yeshua² i stället för den försvenskade formen Jesus. Det är viktigt att förstå att Jesus inte bara är Guds Son, utan också att han är jude. Han säger själv på Bibelns sista blad: *"Jag är Davids rotskott och hans ättling."* (Upp 22:16) Det namn som ängeln gav honom när han skulle födas var Yeshua³, vilket betyder "Herren är frälsning" eller "Herrens frälsning".

"Josef, Davids son, var inte rädd att ta till dig Maria, din hustru, ty barnet i henne har blivit till genom den helige Ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus [Yeshua], ty han skall frälsa sitt folk från deras synder." (Matt 1:20-21)⁴

När Yeshua översattes till grekiska blev det "Iesos". Orsaken till denna förändring av namnet var för det första att det grekiska språket saknar 'sh'-ljud, vilket alltså ersattes med ett 's'. För det andra var det på den tiden enbart kvinnonamn som slutade på 'a' i grekiskan. Sådana namn fick i stället alltid automatiskt ett 's' i slutet när de översattes till grekiska och så blev namnet Yeshua

förvandlat till Iesos. Det är ifrån denna grekiska förändring av Yeshua som svenskans Jesus kommer. Namnet Jesus som vi har vant oss vid är alltså inte vår Frälsares ursprungliga namn. Varken grekiskans Iesos eller svenskans Jesus har någon egen betydelse på dessa språk, vilket däremot det hebreiska namnet Yeshua alltså har. Det förklarar för oss varför vår Frälsare fick just det namnet.

Eftersom det idag blir mer och mer vanligt att uttala främmande egennamn så långt som möjligt i överensstämmelse med hur de uttalas på originalspråket, känns det riktigt att använda Yeshua. Det är ett sätt att visa att man respekterar personens rätta identitet. I motsats till grekiskan har ju det svenska språket sh-ljud och ett egennamn som slutar på "-a" innebär inte automatiskt att det är ett flicknamn. Det finns därför ingen språklig orsak att försvenska Messias namn till Jesus.

De teologiska konsekvenserna av att Yeshua är däremot en jude är fundamentala och djupgående. Johannes skriver i 1 Johannes brev 4:2-3, *"Så känner ni igen Guds Ande: varje ande, som bekänner att Jesus är Kristus, som kommit i köttet, han är från Gud, och varje ande som inte bekänner Jesus [på detta sätt], han är inte från Gud. Det är Antikrists ande, som ni har hört skulle komma och som redan nu är i världen."* Antikrists ande förnekar alltså Yeshuas mänskliga sida. Paulus skriver i början av Romarbrevet om det bibliska evangeliet,

"Från Paulus, Jesu Kristi tjänare, kallad till apostel och avskild för Guds evangelium, som Gud har utlovat genom sina profeter i de heliga Skrifterna, evangeliet om hans Son, som till sin mänskliga natur föddes av Davids släkt." (Rom 1:1-3)

En viktig del av evangeliets budskap är alltså att Yeshua är av Davids släkt, dvs. att han är en jude. I Romarbrevet 3:1-2 skriver Paulus vidare, *"Vilket företräde har då judarna, eller vilken nytta har*

de av omskärelsen? Ett stort företräde på allt sätt. Först och främst att Guds ord har anförtratts åt dem.” Guds Ord har anförtratts åt det judiska folket. Bibeln är en judisk bok. Även Nya Testamentet skrevs av judar som talade hebreiska. Det enda undantaget kan vara Lukas. Lukas var dock medarbetare till en judisk apostel och därför starkt präglad av samma kultur.

Jesus sa: *”...tror ni inte hans [Mose] skrifter, hur skall ni då kunna tro mina ord?”* (Joh 5:47) För en korrekt förståelse av Bibelns budskap är det nödvändigt att känna till att den är en judisk bok, som handlar om Yeshua. Att använda Messias och Yeshua, i stället för Kristus och Jesus, kan hjälpa oss att justera våra sinnen och tankar till den judiska och hebreiska tankevärld utifrån vilken hela Bibeln är skriven, så att inte det ursprungliga budskapet blir förvanskat.

Jag vill i den här inledningen också passa på att hedra minnet av min andlige mentor Kjell Sjöberg. Jag är djupt tacksam för den ovärderliga träning han gav mig. När Herren kallade mig till bönetjänst 1977, befann jag mig i USA. Herren sa till mig att återvända till Sverige och ta kontakt med Kjell Sjöberg, som jag då inte kände personligen. Herren sa att Kjell skulle bli nyckeln till den tjänst Han kallat mig till. Så blev det också.

Jag fick så småningom förmånen att i ledarteamet för Förebedjare för Sverige arbeta tillsammans med denne gigant i Guds rike. Kjell Sjöberg var ju en av vårt lands mest kända kristna ledare och en erkänd profettröst över hela världen.

När Herren sedan kallade oss till USA 1992, var det Kjell som även där genom Guds märkliga ledning blev nyckeln till min tjänst, genom ett par konferenser där han talade. Det var en oerhörd heder när Kjell senare bad mig ta hans plats som representant för Sverige och Europa vid "första spadtaget ceremonin" till World Prayer Center i Colorado Springs.

När jag därefter fick visionen om vår tjänst i Israel, var Kjell den förste som jag kontaktade om detta. Med sin profetiska träffsäkerhet bekräftade han det som Herren visat mig. Vi planerade tillsammans vår första internationella förbönskonferens i Israel påsken 1997, med Kjell som huvudtalare. Några månader före konferensen försämrades hans hälsa snabbt. Han gav återbud till alla inbokade engagemang, men behöll vår konferens på Karmelberget i Israel på sitt schema, och hoppades in i det sista på ett mirakel. Han begravdes i Stockholm samma vecka som konferensen hölls, där jag då fick ta hans plats. Jag tackar den Evige för det oerhörda andliga arv som han efterlämnade.

Det var i Kjell Sjöbergs första broschyr om Förebedjare för Sverige som ett uttalande om profeten Elia grep tag i min ande och etsade sig fast i mitt inre. Han beskrev Elia som prototypen för ändetidens förebedjare. När vi 1996 startade vårt internationella bönenätverk gav vi det namnet Elia Bönearmé. Det är ingen tillfällighet att Kjells sista bok handlade om upprättelse, grundtemat för Elias tjänst. Redan för tolv år sedan skrev han profetiskt i *Guds plan för Upprättelse* om det upprättelseverk som idag accelererar över hela jorden:

"Församlingen föddes på pingstdagen i Jerusalem bland judar och dess ledare var alla judar. Men ganska tidigt skars rötterna av till Jerusalem. ...I stället för Jerusalem blev församlingens huvudstad Rom, som var en fortsättning av Athen, med dess hellenistiska kultur, tankemönster och förnuftstro."

"Nu står församlingen vid skiljevägen mellan Athen eller Jerusalem, humanism eller gudsuppenbarelse. Gud har utvalt Jerusalem och fäst sitt namn där till evig tid. ...Vår framtid är knuten till den dag Jerusalem ska bli ett ämne till lovsång på jorden, när alla profetior om Israel och Jerusalem gått i uppfyllelse."

“...när församlingen bröt med sina judiska rötter, kunde den inte stå emot trycket från omgivningen, utan blev mer och mer påverkad av och rotad i den grekiska kulturen. Ett mycket viktigt steg i församlingens upprättelse kommer att bli, när den återvänder till sina judiska rötter och det kommer att betyda en kompromisslös uppgörelse med det grekiska inflytandet.”

“...Våra uppfostrare till Kristus är Mose och profeterna och inte Platon och Aristoteles. Det gäller lika mycket judar som kristna, Gamla Testamentets folk som Nya Testamentets folk. John Spong säger: 'När kristenheten skar av banden till judendomen, blev den kristna tron i sig själv förvanskad.' Församlingen kan inte bli fullt upprättad utan att på nytt upptäcka sina judiska rötter och samtidigt sätta yxan till roten på det grekiska humanistiska inflytandet.”⁵

Vi står nu inför denna radikala reformation som Kjell Söberg beskrev i sin sista bok. Det är mycket allvarliga tider då domen kommer att gå över såväl det grekiska som det romerska inflytandet över församlingen. 1 Pet 4:17-18 säger: *”Ty tiden är inne för domen, och den börjar med Guds hus. Men om den börjar med oss, vad skall då slutet bli för dem som inte lyder Guds evangelium? Och om den rättfärdige med knapp nöd blir frälst, vad blir det då av den ogudaktige och syndaren?”*

”En av de sju änglarna med de sju skälarna kom och talade till mig och sade: 'Kom, jag skall visa dig domen över den stora skökan som tronar på många vatten.' ...Och jag hörde en annan röst från himlen säga: 'Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte tar del i hennes synder och drabbas av hennes plågor. Ty hennes synder har nått upp till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes brott.’” (Upp 17:1; 18:4-5)

Denna bok är skriven utifrån ett starkt rop i mitt inre.

Må den Evige öppna våra ögon till att se och våra öron till att höra vad Anden säger i denna tid!

Sverige i december 2006,

Lars Enarson

¹ Den enda gång som "kristos" översätts till "Den Smorde" i svenska biblar är vanligtvis i Luk 2:26, Apg 4:26, Upp 11:15 samt Upp 12:10.

² Ibland skrivs namnet Jeshua på svenska. Jag har valt att använda den mer internationella stavningen Yeshua.

³ Den ursprungliga hebreiska versionen av namnet var Yahushua, vilket var det namn som Mose gav sin efterträdare Josua. På det andra templets tid hade detta namn förkortats till Yeshua, vilket var ett ganska vanligt judiskt namn på den tiden, se t ex Folkbibelns not till Matt 27:16 samt Apg 13:6 och Kol 4:11.

⁴ Ordet "ty" i den sista versen är en klar indikation på att Matteus evangelium ursprungligen skrevs på hebreiska, vilket också bekräftas utav flera av de så kallade kyrkofäderna t ex Papias, Ireneus, Origenes och Eusebius. En direktöversättning från hebreiskan lyder ordagrant: "du ska ge honom namnet 'Herrens frälsning', ty han skall frälsa sitt folk från deras synder."

⁵ Kjell Sjöberg, *Guds plan för Upprättelse*, Förlaget Trons Värld Ordbild, Uppsala, 1995, sid 131, 175-176

*"På hennes panna var skrivet ett namn, en hemlighet:
det stora Babylon, modern till skökorna och
skändligheterna på jorden. Och jag såg att kvinnan var
berusad av de heligas blod, av Jesu vittnens blod. Och
när jag såg henne blev jag mycket förundrad."*

– Uppenbarelseboken 17:5-6

VANLIGA TOLKNINGAR

"Kom, jag skall visa dig domen över den stora skökan som tronar på många vatten." (Upp 17:1)

Det finns speciellt två böcker i Bibeln som genom århundradena har attackerats av fienden. Den ena är 1 Mosebok och den andra är Uppenbarelseboken. Dessa böcker ger oss en förståelse av två mycket grundläggande saker: hur allting började, och hur allting kommer att sluta. Utan denna kunskap kommer vi att vara mycket sårbara för Satans förvillelser och missa Guds avsikt och bestämmelse med våra liv.

I Uppenbarelseboken skriver aposteln Johannes mer om den stora skökan än om antikrist och den falske profeten tillsammans. Två hela kapitel, plus delar av kapitel 14, 16 och 19, ägnas åt detta ämne. Den varning som Uppenbarelseboken ger oss om den stora skökan är mycket allvarlig, *"Och jag hörde en annan röst från himlen*